

at meddele vidner pålæg om at afgive forklaring uden for den retskreds, hvor vidnet bor.

Til § 467

Den foreslåede bestemmelse, der er ny, foretager en nærmere regulering af adgangen til at benytte dokumenter som bevismidler. Bestemmelsen er i vidt omfang udformet på grundlag af den danske retsplejelovs § 871, stk. 1-2 og 4.

Det følger af *stk. 1*, at dokumenter, der har en vis tilknytning til forbrydelsen, skal oplæses (»dokumenteres«), når bevisførelsen kræver det.

I det foreslåede *stk. 2* er angivet en række dokumenttyper, der også kan benyttes som bevismidler under hovedforhandlingen, og som i overensstemmelse med kravet i *stk. 1* skal oplæses. Det drejer sig således om retsbogstilsførsler vedrørende processuelle indgreb under efterforskningen, tidligere afgivne forklaringer af den tiltalte, og – i visse tilfælde – forklaringer afgivet af vidner eller syns- og skønsmand. Desuden regulerer bestemmelsen erklæringer afgivet af medlemmer af kongehuset, diplomater eller andre, der er fritaget for retsforfølgning som følge af immunitet, samt erklæringer mv., som er udstedt i medfør af offentligt hverv (herunder udskrifter fra Kriminalregistret om tiltaltes tidligere domme). Det følger af de almindelige principper om bevisførelse, at retten kan bestemme, at der skal ske mundtlig afhøring af syns- og skønsmand i stedet for oplæsning af disses forklaringer eller erklæringer.

Endelig følger det af *stk. 3*, at dokumenter, som indeholder erklæringer eller vidnesbyrd, og som ikke er nævnt i *stk. 1* eller *stk. 2*, kun kan benyttes som bevismidler, hvis retten undtagelsesvis giver tilladelse til det. Dette omfatter bl.a. politirapporter eller afspilning af videoafhøringer af børn i sager om seksuelle overgreb.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit X, kap. 11.2.5. og kap. 12.3.2.

Til § 468

Den foreslåede bestemmelse, der er ny, er udformet på baggrund af den danske retsplejelovs § 873 og fastslår i *stk. 1*, at oplæsning af retsbogstilsførsler om forklaringer, som tidligere er afgivet af tiltalte, vidner mfl., fordi de nu afgivne forklaringer er i uoverensstemmelse med den tidligere afgivne forklaring, kun må finde sted, efter at der er givet vedkommende lejlighed til at forklare sig i sammenhæng, og eventuelt stillet yderligere spørgsmål (herunder ved modafhøring).

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit X, kap. 11.2.5.

Til § 469

Den foreslåede bestemmelse, der svarer til den danske retsplejelovs § 874, stk. 4, fastslår, at retten har adgang til at foretage besigtigelse, når det findes nødvendigt, men at det skal sikres, at det sker under tilstedeværelse af alle de personer, der ellers skal være til stede under hovedforhandlingen.

Udsættelse af sagen før og under hovedforhandlingen

Til § 470

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i kapitel 5, § 31, og fastslår, at retten snarest muligt skal underrettes om udsættelsesgrunde. Til bestemmelsen foreslås en præciserende tilføjelse, hvorefter retten herefter træffer afgørelse om, hvorvidt sagen skal udsættes. Det forudsættes, at retten i den forbindelse vurderer, om den anførte begrundelse for anmodningen om udsættelse er fyldestgørende. I denne vurdering må indgå hensynet til, at sagen behandles og afgøres med den nødvendige hurtighed, og hensynet til andre involverede i sagen, herunder vidner, der har rejst langt, reserveret dagen mv.

Til § 471

Bestemmelsen svarer til den gældende kapitel 5, § 37, stk. 4, og fastslår, at hvis der under hovedforhandlingen opstår spørgsmål om bevisførelse, der vil kræve udsættelse af sagen, skal retten under hensyntagen til den betydning, som beviset må antages at have, afgøre om sagen skal udsættes.

Hovedforhandlingen

Til § 472

Bestemmelsen regulerer, sammen med den foreslåede bestemmelse i § 473, hovedforhandlingens forløb. Det følger således af *stk. 1*, at hovedforhandlingen skal indledes med oplysning om, hvilken sag der skal behandles. Derefter skal anklageskriftet oplæses, og tiltalte vejledes i overensstemmelse med § 456, stk. 2, dvs. at tiltalte skal gøres bekendt med retten til at nægte at udtale sig mv. Det følger videre, at retten kan anmode anklageren om at gennemgå sagens hovedpunkter (dvs. forelægge sagen), hvilket vil kunne være hensigtsmæssigt i større og mere komplicerede sager, hvor sagens faktum kan forekomme mindre overskueligt for rettens medlemmer.